

Kestävän kehityksen rahoitus, linjausluonnos

Linjauksessa käsitellään sitä, miten ulkoasiainhallinto voi tukea **kestävän kehityksen rahoituksen** vahvistamista **kauppapolitiikan ja kehityspolitiikan sekä kehitysyhteistyön** keinoin. Linjauksen loppupuolella esitetään lisäksi selvitettäväksi joitakin kysymyksiä, joissa osa vastuista kuuluu muille toimijoille. Kestävän kehityksen rahoitus ja **ilmastorahoitus** ovat osin päällekkäisiä, mutta tässä linjauksessa näkökulma on Agenda 2030:n tavoitteisiin liittyvässä rahoituksessa. Suomen kansainvälisestä ilmastorahoituksesta linjataan Suomen julkisen kansainvälisen ilmastorahoituksen toimeenpanon suunnitelmassa (Ulkoministeriö, 2022). Kaikessa kestävän kehityksen rahoituksessa tulee huomioida myös **kestävän rahoituksen** periaatteet eli se, että rahoitus on taloudellisesti, sosiaalisesti ja ympäristöllisesti kestävä.

TAVOITTEIDEN MÄÄRITTELY

Kestävän kehityksen tavoitteista ja niiden rahoittamisesta sovittiin maailmanlaajuisesti vuonna 2015. Osana kestävän kehityksen Agenda 2030-toimintaohjelmaa sovittiin **kestävän kehityksen tavoitteista** (Sustainable Development Goals, SDGs). Niitä on 17, ja ne kattavat laajasti sosiaalisesti, ekologisesti ja taloudellisesti kestävän kehityksen.

Kestävän kehityksen rahoitukseen liittyen 193 valtiota sitoutui samana vuonna Addis Abeban toimintaohjelmassa (Addis Abeba Action Agenda, AAAA) tekemään politiikkamuutoksia rahoituksen lisäämiseksi hyödyntäen eri rahoituskanavia, **kansallisia ja kansainvälisiä, yksityisiä ja julkisia**. Lisäksi sitouduttiin käyttämään monia keinoja kuten verotulojen lisääminen, siirtolaisten rahalähetykset, kauppa sekä tieteen, teknologian ja innovaation keinot. Julkisella kehitysrahoituksella nähdään edelleen tärkeä tehtävä erityisesti köyhimmässä maissa, mutta sillä voidaan kattaa vain pieni osa tarvittavasta rahoituksesta. Keskeiseksi nähdään myös hyvän hallinnon ja vastuullisuuden lisääminen. Kestävän talouskehityksen edellytyksenä nähdään sukupuolten tasa-arvo, jota tulee edistää sekä erityistoimin että valtavirtaistamalla. Yksityisen sektorin kehittämisessä huomioidaan relevantit kansainväliset ympäristö- ja ihmisoikeusstandardit sekä sopimukset. Yrityksiä kannustetaan noudattamaan vastuullisen liiketoiminnan periaatteita.

Käytännön toimista keskeisiksi toimintaohjelmassa katsotaan mm. sitoutuminen verotuksen kehittämiseen, korruption vastaisiin toimiin ja laittomien rahavirtojen hillitsemiseen sekä päätös uuden teknologiansiirtoa helpottavan mekanismin perustamisesta.

Valtioneuvosto on laatinut vuosina **2017 ja 2020 selonteon** kestävän kehityksen globaalista toimintaohjelmasta. Vuoden 2017 selonteon mukaan ”Suomi edistää johdonmukaisesti Agenda 2030:n yhteistyö- ja kumppanuustavoitetta sekä Addis Abeban kehitysrahoituksen toimintasuunnitelmaa laaja-alaisten kumppanuuksien kautta mm. rahoituksen, teknologian kehittämisen, instituutioiden ja osaamisen vahvistamisen sekä kaupan saralla. Lisäksi eri toimijat voivat solmia kestävän kehityksen kumppanuuksia osana Suomen kestävän kehityksen yhteiskuntasitoumusta... Tämä tapahtuu mm. osallistumalla aktiivisesti kansainvälisiin neuvotteluihin, tarjoamalla kestäviä ja puhtaita ratkaisuja maailmanlaajuisesti sekä varmistamalla osaltamme kestävät ja sosiaalisesti oikeudenmukaiset toimintatavat globaaleissa arvoketjuissa.”

Vuoden 2020 selonteko toteaa rahoituksesta mm. seuraavaa:

- Hallitus tähtää YK-sitoumuksen mukaiseen tavoitteeseen käyttää 0,7 prosenttia bruttokansantulosta (BKTL) kehitysyhteistyöhön sekä 0,2 prosenttia BKTL:sta tukena vähiten kehittyneille maille. Hallitus laatii aikataulutetun tiekartan näiden sitoumusten saavuttamiseksi.
- Hallitus vahvistaa kehitysmaiden omien verojärjestelmien kehittämistä. Suomi tukee erityisesti Afrikan ja muiden kehittyvien maiden verotuskyvyn ja -osaamisen vahvistamista ja Afrikan äänen kuulumista globaalin veropolitiikan neuvotteluissa.
- Varmistetaan, että kehitysyhteistyövaroin tuettavat yritykset noudattavat verovastuullisuuden ja avoimuuden kriteereitä.
- Suomi toimii aktiivisesti aggressiivisen verosuunnittelun, veronkierron ja haitallisen verokilpailun hillitsemiseksi. Suomi toimii aktiivisesti myös EU:n veroparatiisilistan kehittämisessä. EU:ssa otetaan käyttöön maakohtainen raportointi.
- Hallitus toimii kehityspolitiikassa ja EU-vaikuttamisessa niin, että kehitysmaiden kestävän kehityksen investointeihin saadaan mukaan yksityistä rahoitusta ja yrityksiä. Varmistetaan Finnfundin toimintaedellytykset ja jatketaan finanssisijoitusten käyttöä kehitysrahoituksessa.
- Finanssisijoituksilla edesautetaan pääomien kohdistumista työllistävään yritystoimintaan ja muuhun kestävästä kehityksestä edistävään toimintaan. Lisäksi sijoitusten tavoitteena on saada aikaan vivutusvaikutusta eli kannustaa myös muuta julkista tai yksityistä rahaa samaan sijoituskohteeseen. Sijoituksia pyritään tekemään ensisijaisesti köyhimpiin maihin.
- Suomi osallistuu kehitysmaiden velkahelpotusohjelmiin (HIPC ja MDRI) Maailmanpankin sekä Afrikan kehitysrahaston lisärahoitusten kautta. Ajoittain Suomi on myös rahoittanut yksittäisten maiden velkahelpotuksia.
- Hallitus toimii monenkeskisesti säädellyn, oikeudenmukaisen ja tasapainoisen investointisopimusjärjestelmän kehittämiseksi, joka edistää ulkomaisten suorien investointien ohjaamista kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti.
- Suomi tukee koronaviruksen aiheuttamaan kriisiin vastaamista kehitysmaissa osana kehitysyhteistyötä.

Nykyisessä **hallitusohjelmassa** todetaan kestävän kehityksen rahoittamiseen liittyvistä asioista seuraavaa: ”Suomi toimii aktiivisesti globaalitalouden hallinnon **sääntöpohjaisuuden** vahvistamiseksi, maiden **tasavertaisen kohtelun** lisäämiseksi ja Agenda 2030:n tavoitteiden saavuttamiseksi. Suomi edistää **WTO-järjestelmän** uudistuspyrkimyksiä ja etsii monipuolisesti sovittavia ratkaisuja kriisin päättämiseksi... Suomi toimii monenkeskisesti säädellyn, oikeudenmukaisen ja tasapainoisen **investointisopimusjärjestelmän** kehittämiseksi, joka edistää ulkomaisten suorien investointien ohjaamista kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti... Suomi toimii aloitteellisesti **globaalihallinnan** vahvistamiseksi paitsi hallitustenvälisesti myös yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan, elinkeinoelämän ja muiden ei-valtiollisten toimijoiden kanssa.”

TÄMÄN HETKEN TILANNE

Jotta kaikki maat pystyisivät saavuttamaan Agenda 2030:n tavoitteet, arvioi OECD vuonna 2020 lisärahoitusta tarvittavan (yksityinen ja julkinen rahoitus yhteensä) 2,5 biljoonaa dollaria vuodessa, mutta koronapandemian seurauksena arvioitu vaje on kasvanut 4,2 biljoonaan dollariin vuodessa. Vuoden 2015 jälkeen kehitysrahoitus on myös muuttunut monilta osin: markkinoille on tullut lukuisia uusia rahoitusinstrumentteja, filantrooppisten toimijoiden merkitys on kasvanut, Kiinan rooli rahoittajana on kasvanut voimakkaasti, ja siitä on tullut maailman suurin lainanantaja (sen osuus kaikista G20-maiden saatavista matalan ja keskitulon kehitysmaista on nykyisin arviolta kaksi kolmasosaa). Yksityisten investointien määrä kehittyviin maihin on kasvanut, joskin koronaepidemian vuoksi tapahtui lasku, ja investoinnit näihin maihin laskivat 700 miljardilla dollarilla vuodessa. Köyhimpiin maihin yksityisestä rahoituksesta suuntautuu kuitenkin vain murto-osa.

Lisäksi laittomat rahavirrat ovat pysyneet isoina; esimerkiksi uuden UNCTADin Afrikan talouskehitystä koskevan raportin mukaan laittomien rahavirtojen määrä Afrikasta muualle on noin 89 miljardia USD vuodessa, kun maanosan rahoitusvaje kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi on samaan aikaan ollut noin 200 miljardia USD vuodessa.

Vuoden **2015 jälkeen** on AAA:n toteuttamiseksi tehty kansainvälisesti ja Suomessa monia asioita, joista muutamia esimerkkejä:

Verotusaste niin keskitulon kuin köyhimmissä maissa on kasvanut.

WTO:n puitteissa neuvottelut investointien helpottamisen sopimuksesta (Investment Facilitation for Development) ovat käynnissä. Viimisinä joulukuussa 2021 hyväksytyssä julkilausumassa mainitaan myös kestävät investoinnit.

OECD/PFI:tä (Policy Framework for Investment) on täydennetty työkalulla (FDI qualities index), jolla edistetään nimenomaan kestäviä investointeja tukevan sijoitus- ja liiketoimintaympäristön kehittämistä. Työkalu on tarkoitettu hyväksyä kuluvan vuoden OECD:n ministerikokouksessa kestäviin investointeihin kannustavan ministerijulkilausuman kera.

Monenvälisen kehitys pankkien rahoitusmahdollisuuksia on lisätty monin keinoin tavoitteena mm. yksityisen rahoituksen vivuttaminen. Pankkien ja niiden alaisten kehitysrahastojen omaa rahoitus pohjaa on laajennettu ottamalla laajempaan käyttöön rahamarkkinalainojen, takuiden ja

riskinjakoinstrumenttien tyyppisiä järjestelyjä. Kehitysrahoituslaitokset ovat perustaneet yksityistä ja julkista rahaa yhdistäviä sekarahastoja, joihin ulkoministeriökin on tehnyt kehityspoliittista finanssisijoituksia (mm. Suomi-IFC-ilmastorahasto, ADB Ventures-rahasto ja EBRD:n HIPCA-ilmastorahasto).

Myös eurooppalaista kehitysrahoitusarkkitehtuuria on kehitetty, ja uusi Global Europe -välineen takauksia tarjoava Euroopan kestävän kehityksen rahasto+ tarjoaa välineen, jolla yksityisten sijoittajien riskiä ja siten tuotto-odotusta voidaan madaltaa. Se palvelee myös EU:n uuden Global Gateway –aloitteen hankkeita.

Euroopan unioni hyväksyi kestävän rahoituksen taksonomian, joka luo kriteeristön ympäristöllisesti kestäväälle rahoitukselle. Myöhemmin taksonomiaa on tarkoitus laajentaa myös muille kestävyden alueille. Muita kestävän kehityksen kriteeristöjä ovat eri toimijat luoneet kymmenittäin; tämä kertoo niiden tarpeesta, mutta toisaalta yhteisten kriteerien sopimisen vaikeudesta.

Suomessa perinteisten institutionaalisten sijoittajien kuten eläkerahastojen ohien on ilmaantunut säätiöitä, muita yleishyödyllisiä toimijoita ja yksityishenkilöitä, jotka haluavat painottaa kestävän kehityksen mukaista sijoittamista. Varainhoitajat ja pankkiiriliikkeet ovat tuoneet markkinoille tuotteita, joilla tukevat kestävän kehityksen tavoitteita tai ovat luonteeltaan vaikuttavuussijoittamista, vastuullista sijoittamista tai ilmastorahoitusta. Nämä tuotteet eivät kuitenkaan pääsääntöisesti suuntaudu kehittyviin eivätkä varsinkaan köyhimpiin maihin niiden toimintaympäristöön liittyvien suurten riskien takia.

Suomi on kehittänyt kehitysrahoitusinstrumenttejaan siten, että niillä voitaisiin vivuttaa aiempaa enemmän yksityisiä investointeja: Yksityisen sektorin instrumenteista ja Business Finlandin palveluista koostuvaa rahoituspolkua on kehitetty, ja suomalaisille yrityksille annettavaa teknistä tukea on lisätty. Finnfundin rahoitusvolyyymi on kasvanut nopeasti, ja se edustaa Euroopan parhaimmistoa esimerkiksi ihmisoikeuksien huomioidussa toiminnassaan ja suuntautumisessa köyhimpiin maihin, ja on myös etsinyt innovatiivisia rahoitusmuotoja mm. OP Finnfund Global Impact Fundin keräämän yksityinen rahoituksen kautta.

Suomi on aloittanut laina- ja investointimuotoiset kehityspoliittiset finanssisijoitukset vuonna 2016 yhtenä uutena muotona rahoittaa kestävästä kehitystä. Finanssisijoitussalkun koko on vuoden 2021 loppuun mennessä lähes 730 miljoonaa euroa ja vuoden 2023 loppuun mennessä jo yli miljardi euroa. Finanssisijoitusten avulla vivutetaan myös moninkertainen määrä yksityisiä investointeja.

Suomessa on laadittu vuodesta 2016 alkaen verotus ja kehitys –toimintaohjelma, jossa määritellään Suomen toimet kehittyvien maiden verojärjestelmien kehittämiseksi. Ensimmäinen toimintaohjelma kattoi vuodet 2016 – 2019. Tällä hetkellä toimeenpantavana on Suomen toinen verotus ja kehitys -toimintaohjelma vuosille 2020–2023. Kehitysyhteistyövaroin tuettavien yritysten verovastuullisuuden varmistamiseksi on laadittu periaatteet, joiden jalkautustyö on meneillään.

Suomi on ajanut aktiivisesti yritysten ihmisoikeusvastuun edistämistä niin kansallisella kuin eurooppalaisella tasolla. Suomi on panostanut vuodesta 2018 erityisesti ihmisoikeuksien

huomioimiseen rahoitusinstrumenttien käytännöissä YK:n yrityksiä ja ihmisoikeuksia koskevien periaatteiden mukaisesti.

TAVOITTEET JA TOIMET HALLITUSKAUDELLA

1. Kansainväliset toimet Addis Abeba Action Agendan toimeenpanemiseksi ja sen seuraamiseksi vahvistuvat.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Vaikutetaan hallituksen tavoitteiden mukaisesti YK:n yleiskokouksen ja ECOSOCin alalla käytävien kehitysrahoitusneuvotteluiden tuloksiin. Tärkeimmät neuvottelut käydään vuosittain yleiskokouksen alaisessa II-komiteassa sekä AAAA:n seurantokokouksena toimivassa YK:n kehitysrahoitusfoorumissa.
2. Kansainvälisiä investointeja koskevat sopimukset tukevat erityisesti kestäviä investointeja vähiten kehittyneisiin ja köyhimpiin maihin.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Vaikutetaan WTO:n Investment Framework for Development -sopimukseen siten, että siinä huomioidaan investointien määrän ja niiden tekemisen helpottamisen lisäksi niiden laatu. Selvitetään miten ja millaista teknistä apua voidaan tarjota, kun sopimus astuu voimaan. Lisätään tulevan sopimuksen tunnettavuutta.
 - Hyödynnetään OECD:n vuoden alussa aloittaman PFI-hankkeen toteuttamista Eteläisen Afrikan talousalueella (SADC) tavalla, joka keskittyy kestäviä investointeja tukeviin uudistuksiin ja hyviin käytänteisiin. Arvioidaan kokemusten perusteella vastaavien hankkeiden edistämistä muualla Afrikassa.
 - Vaikutetaan OECD:n vientiluototusta koskevaan normistoon, jota parhaillaan kehitetään.
3. Suomen tukemat järjestöt toimivat siten, että kestävät investoinnit vähiten kehittyneisiin ja köyhimpiin maihin lisääntyvät.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Vaikutetaan EU:n kehitysrahoitusinstrumenttien kehittämiseen ja kv. kehitysrahoituslaitosten päätöksiin siten, että niissä huomioidaan erityisesti kestävät investoinnit köyhimmässä maissa.
 - Kv. foorumeilla, kuten WTO:ssa, OECD:ssa, EU:ssa, edistetään tiedon avoimuutta ja kansainvälisten standardien kehittämistä.
4. Verokysymykset

- Toteutetaan vuosille 2020-2023 laadittua Verotus ja kehitys -toimintaohjelmaa, jonka kolme päätavoitetta ovat kehittyvien maiden verotuskyvyn vahvistaminen, kehitysyhteistyövaroin tuettavien yritysten verovastuullisuuden varmistaminen ja kehittyvien maiden aseman parempi huomioiminen kansainvälisessä veropolitiikassa. Kehitysmaiden verotuskykyä vahvistetaan Addis Tax Initiative -sitoumuksen mukaisesti lisäämällä rahoitusta alan järjestöille, hankkeisiin ja kansalaisyhteiskunnalle. Tavoite kehittyvien maiden äänen vahvistamisesta kansainvälisessä veropolitiikassa otetaan huomioon hankkeiden suunnittelussa ja järjestötuen kohdentamisessa.

5. Suomen kehitysyhteistyöinstrumentit edistävät kestävän kehityksen rahoituksen, ml. yksityisen sektorin rahoituksen, kanavoimista kumppanimaihin ja köyhimpiin maihin.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Vahvistetaan Finnfundin pääomaa ja riskinottoa pääomakorotusten, finanssisijoitusten ja erityisriskirahoitusjärjestelyn avulla.
- Suunnataan finanssisijoituksia sellaisiin Suomen prioriteettien (esim. ilmasto) mukaisiin kohteisiin, jotka kykenevät lisäämään myös muuta kestävän kehityksen mukaista rahoitusta kehittyviin maihin.
- Tuetaan yhdessä suomalaisten yritysten ja Finnveran kanssa kehittyvien maiden mahdollisuuksia tehdä omia julkisia investointeja kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti.
- Tuetaan suomalaisten yritysten, kansalaisjärjestöjen, tutkimuslaitosten, yliopistojen ja muiden toimijoiden mahdollisuuksia kehittää liiketoimintaa ja siihen liittyviä muita toimintoja kehittyvissä maissa.
- Kehitetään kehitysyhteistyön tukimuotoja siten, että ne mahdollistavat joustavien innovatiivisten kumppanuuksien muodostamisen julkisten ja yksityisten toimijoiden kuten yritysten, sijoittajien ja kansalaisjärjestöjen välillä.
- Tuetaan kahdenvälisiä, alueellisia, valtion laitosten, oppilaitosten, kansalaisjärjestöjen ja muiden toimijoiden hankkeita siten, että ne vivuttavat muuta, julkista tai yksityistä rahoitusta hankkeeseen omarahoituksen muodossa

6. Suomen kumppanimaiden liiketoimintaympäristö paranee.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Maastrategioiden ja kehitysyhteistyön maaohjelmien puitteissa edistetään toimia, jotka maasta riippuen tukevat liiketoimintaympäristön parantamista ja hyvää hallintoa.

8. Sukupuolinäkökulman vahvistamiseksi Suomi tavoittelee vaiheittain EU:n linjauksen mukaisesti sitä, että uusista kehitysyhteistyöhankkeista 85 prosenttia sisältää sukupuolten tasa-arvoa edistäviä tavoitteita.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Edistetään kaikissa kehitysyhteistyöinstrumenteissa sekä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista että erityistoimia, jotka keskittyvät sukupuolten tasa-arvoon. Toimeenpannaan tavoite talouden ja toiminnan suunnittelun kautta.
- Tavoitteen toteutumista seurataan vuosittain (hankkeiden lukumäärä ja rahoituksen määrä).

8. Suomalaiset toimijat ovat tietoisia kestävien investointien tarpeesta ja edellytyksistä sekä toimivat niiden kehittämiseksi.

Tavoitteen saavuttamiseksi:

- Viestitään kestäväan rahoitukseen liittyvästä kansainvälisestä keskustelusta ja parhaista käytännöistä.
- Viestitään Suomen toimista kestäväan kehityksen rahoituksen lisäämiseksi.
- Viestitään siitä, miten ulkoasiainhallinto ja Team Finland -toimijat voivat tukea eri toimijoita kestäväan kehityksen rahoituksessa.

Lisäksi kartoitetaan pidemmän ajan mahdollisuuksia ja toimia, joilla Suomi voi edistää kestäväan kehityksen rahoitusta keskipitkällä aikavälillä. Käytetään hyväksi TEM:n, Kehityspoliittisen toimikunnan ja Fingon jo teetettyjä asiaan liittyviä selvityksiä ja huomioidaan niissä tehdyt suositukset. Kartoitetaan verrokkimaiden kokemuksia ja arvioidaan, onko niissä Suomeen soveltuvia käytäntöjä ja mitä pullonkauloja parhaiden tällaisten käytäntöjen soveltamiseen Suomessa mahdollisesti liittyy. Ratkaisujen soveltuvuudessa huomioidaan niiden vaatimat henkilöstöresurssit. Osa ratkaisuista on tämänhetkisen tiedon mukaan sellaisia, että ne edellyttävät monien viranomaisten ja muiden toimijoiden toimia, ja jotkut saattavat edellyttää myös muutoksia lainsäädännössä. Tällaiset toimet saatetaan kartoituksen valmistuttua näiden toimijoiden ja sidosryhmien tietoon, ja löydöksistä keskustellaan toimijoiden kanssa.

Näiden prosessien tuloksia käytetään valmistautumisessa seuraavaan hallitusohjelmaan sekä laadittaessa eri instrumentteja koskevia seuraavia ohjeistuksia. Kestäväan kehityksen rahoitukseen liittyvät kysymykset huomioidaan myös, kun määritellään Suomen vaikuttamistavoitteita asian kannalta keskeisissä järjestöissä.

Selvitettäviä asiakokonaisuuksia ovat muun muassa:

- Miten Suomi käyttää parhaalla tavalla kehitysyhteistyötä edistämään yksityisiä investointeja siten, että erityisesti köyhimmät maat hyötyvät niistä. Tässä yhteydessä pohditaan sitä, miten eri

instrumenteilla voidaan tavoitetta edistää, mitä mahdollisia muutoksia instrumentteihin tarvitaan, mahdollisten uusien instrumenttien tarvetta ja instrumenttien yhteisvaikutuksen lisäämistä.

- a) Mekanismit, joilla erityisesti köyhimpiin maihin suuntautuvien investoijien riskinottoa ja lainaehdot voitaisiin parantaa esimerkiksi takauksilla tai muilla keinoilla.
 - b) Mitä vaihtoehtoja on vastata useissa arvioissa esiin tulleeseen havaintoon aukosta nykyisissä yksityissektorin tukimuodoissa suomalaisten kehittyvien maiden markkinoille suuntautuvien yritysten alkuvaiheen tukien ja varsinaisten investointien välillä, ja päätetään selvityksen perusteella instrumenttien jatkokehittämisestä.
 - c) Eri tyyppisten sekärahoitusvaihtoehtojen ja epäsymmetristen voiton- ja riskinjoon rahastojen tarve ja edellytykset osana kysymystä siitä, mitkä instrumentit/määrärahamuodot olisivat parhaita vivuttamaan yksityistä rahaa kestävän kehityksen tavoitteiden tueksi.
 - d) Miten Suomi voi osallistua kehitysyhteistyön kumppanimaiden liiketoimintaympäristön kehittämiseen eri instrumenttien kautta mukaan lukien vaikuttaminen monenvälisen toimijoiden toimintaan.
- Miten finanssisijoituksia valmisteltaessa ja toteutettaessa huomioidaan niiden vivutusvaikutus kestävän kehityksen rahoitukseen.
 - Mitkä ovat Suomen kannalta tärkeimmät järjestöt ja prosessit, joihin keskitämme vaikuttamisen, ja mitkä ovat niissä keskeisimmät vaikuttamistavoitteet yksityisen rahoituksen lisäämiseksi erityisesti köyhimmässä maissa.
 - Miten vastataan suosituksiin suomalaisten toimijoiden tiiviimmästä yhteistyöstä suomalaisen yksityisen rahoituksen lisäämiseksi erityisesti köyhimpiin maihin.
 - Mitkä ovat tärkeimmät kotimaisen vaikuttamisen teemat toimille, joiden päävastuu on UM:n ulkopuolella.
- a) Selvitetään EU-verrokkimaiden kestävän kehityksen rahoitukseen liittyvä toimiympäristö, kriteerit, ja lainsäädäntökehikko sekä erityisesti se, miten verrokkimaissa on ratkaistu EU – säädännön tulkintaan liittyviä kysymyksiä (mm. de minimis). Selvitys auttaa hahmottamaan sitä, millaisia sääntelyyn liittyviä muutoksia Suomessa tarvittaisiin, jotta helpotetaan institutionaalisten sijoittajien, säätiöiden ja yleishyödyllisten yhteisöjen sekä yksityishenkilöiden sijoituksia kestävän rahoituksen instrumentteihin ja miten verrokkimaissa on asia ratkaistu. Kerätään myös tietoa verrokkimaiden rahoituksesta ja henkilöstöstä.
 - b) Selvitetään verrokkimaiden kokemuksia erilaisten toimijoiden tuomisesta yhteen kestävän kehityksen rahoituksen tehostamiseksi.